

ler for at foretage selvhjælpshandlinger. I den forbindelse bemærkes, at myndigheden i forhold til de administrative håndhævelsesmidler har behov for oplysninger om og dokumentation for de overtrædelser, der konstateres. § 9 kan derfor ikke antages at betyde en begrænsning af anvendelsen af § 64 i forhold til den nuværende praksis.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til den nye § 70 b i miljøbeskyttelsesloven, som er foreslået under § 1, nr. 4, og tænkes anvendt i lignende tilfælde som under miljøbeskyttelsesloven.

Der kan f.eks. være tale om, at ejeren af vandindvingingen ikke lader foretage en regelmæssige kontrol af vandkvaliteten eller ikke opstiller anordning til måling af indvundne vandmængder eller indleverer resultaterne af registreringen af de indvundne vandmængder som pålagt af kommunen/amtet.

Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden hjemmel til i visse tilfælde at overtage udførelsen af en virksomheds/ejendoms/vandværks egenkontrol for dennes regning. Dette betyder f.eks., at tilsynsmyndigheden for brøndejerens regning kan bestille et laboratorium til at lave en vandanalyse, eller at tilsynsmyndigheden kan opstille en anordning til måling af de indvundne vandmængder og føre kontrol med anordningen.

Der henvises i øvrigt om anvendelsesområdet til bemærkningerne til den foreslåede § 70 b under § 1, nr. 4.

Myndigheden vil kun kunne overtage egenkontrollen for en afgrænset periode, f.eks. 1 år. Herefter må myndigheden genoverveje situationen, og den kan om nødvendig – afhængig af, om virksomheden har overholdt de regler der gælder for den i denne periode, og om de forhold, der begrundede overtagelsen af egenkontrollen, i øvrigt stadig gør sig gældende – beslutte at forlænge overtagelsen af egenkontrollen.

Omkostninger til udførelse af egenkontrol kan kræves dækket, hvadenten den udføres af myndigheden selv eller af en ekstern part.

Beslutninger efter bestemmelsen skal træffes under overholdelse af regler om partshøring og vil kunne påklages efter lovens almindelige regler om klage.

Til nr. 3

Det foreslås at ophæve § 66, stk. 3, om selvhjælpshandlinger vedrørende påbud, der er givet ved dom. De situationer, der er dækket af bestemmelsen, vil herefter være dækket af selvhjælpbestemmelsen i § 65, stk. 4.

Til nr. 4

Bestemmelserne i § 67, stk. 2, svarer til den nye § 70 a i miljøbeskyttelsesloven, som er foreslået under § 1, nr. 4, og er således tænkt anvendt i tilfælde, der er omfattet af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvor tilsynsmyndigheden ikke kan afkræve en virksomhed eller person oplysninger, fordi myndigheden har en konkret mistanke om, at vedkommende har begået en strafbar overtrædelse af de regler, som myndigheden fører tilsyn med. Hvis myndigheden vurderer, at der kan blive tale om at politianmelde forholdet, vil denne være afskåret fra at kræve oplysninger udleveret, som eventuelt vil kunne få betydning for straffesagen. I sådanne tilfælde giver bestemmelsen hjemmel til, at myndigheden kan fremskaffe oplysningerne ved egne undersøgelser og pålægge virksomheden at betale herfor.

Bestemmelsen kan f.eks. være relevant, hvor tilsynsmyndigheden har konkret mistanke om, at påbud om forbedring af vandkvaliteten, jf. tilsynsbekendtgørelsen, ikke overholdes (der leveres sundhedsfarligt vand til forbrugerne), og man derfor ikke efter § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter kan afkræve vandforsyningen analyseresultater af vandet. Endvidere kan den f.eks. være relevant, hvor der er konkret mistanke om, at der indvindes større mængder vand, end indvindingstilladelsen giver tilladelse til at foretage.

Bestemmelsen omfatter både undersøgelser, som myndigheden selv kan foretage, og undersøgelser, som den får en ekstern part, f.eks. et laboratorium, til at foretage.

Beslutning om at foretage undersøgelser kan efter forslaget kun træffes, hvis § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse. Hvis virksomheden giver samtykke efter § 10, stk. 3, til at give oplysningerne, anvendes de almindelige regler, hvorefter virksomheden kan afkræves oplysninger.

En beslutning om at foretage en undersøgelse efter § 67, stk. 2, vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og der vil skulle foretages partshøring. Myndigheden skal i den forbindelse, hvis den ikke tidligere har gjort det, spørge den pågældende, om denne vil afgive oplysningerne frivilligt. Myndigheden kan samtidig, hvis det er relevant, forvarse et påbud for det tilfælde, at der gives samtykke. Hvis den pågældende ikke gør indsigelse mod myndighedens forvarsel eller ikke kommer med oplysninger til støtte for en eventuel påstand om, at den forvarslede undersøgelse